

баче ный не пишемъ само той да чете, каквото и той не е писалъ шото е писалъ само за меня, — и сега тукъ ще свършъ отговора си къмъ него съ слѣдующата басня изъ И. А. Крылова, която отправихъ и до него направо за да я напечата въ «Читалище», но незнайъ да ли ще може да са ввреди да земне мѣсто въ неговитѣ страници!..... Ето реченната басня въ преводъ :

Свиньята.

Една свинья веднѣждъ въ богата къща влѣзла,

Надничала тукъ тамъ и ровила що щѣла....

До кат' и нѣкои удари изѣла !

Отъ бой едвамъ горката оцѣляла

Да са завърне въ къщи

Съ душа при свойтѣ дружки.

«Какво ты видѣ дѣто ходи?»

Свинярътъ пита, като доди :

«Приказвать, че у тѣзи хора —

Елмазы и злато по двора ;

И сичко тамъ было потънѣло въ богатство,

Което днесъ въ свѣта е първо господарство!»

Свиньята свинскы отговаря: — «Хъ, почакай!

До толкозъ пѣкъ и ты не го протакай :

Не видѣхъ никакво, богатство, слава ;

Тамъ сичко — калъ и сирадъ Богъ да не дава!